

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII KADENCJA**

Warszawa, dnia 22 lipca 2010 r.

Druk nr 943

Pan

Bogdan BORUSEWICZ

MARSZAŁEK SENATU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Na podstawie art. 84 ust. 1 Regulaminu Senatu my, niżej podpisani senatorowie, wnosimy projekt uchwały

**dla uczczenia postaci i dokonań błogosławionego Ojca
Stanisława Papczyńskiego.**

Do reprezentowania nas w dalszych pracach nad tym projektem uchwały upoważniamy senatora Stanisława Koguta.

(-) Łukasz Abgarowicz
(-) Piotr Łukasz Andrzejewski
(-) Ryszard Bender
(-) Stanisław Bisztyga
(-) Przemysław Błaszczak
(-) Michał Boszko
(-) Jerzy Chróścikowski
(-) Zbigniew Cichoń
(-) Lucjan Cichosz
(-) Władysław Dajczak
(-) Andrzej Grzyb
(-) Henryk Górski
(-) Witold Idczak
(-) Kazimierz Jaworski
(-) Stanisław Jurcewicz
(-) Piotr Kaleta
(-) Maciej Klima
(-) Stanisław Kogut
(-) Marek Konopka
(-) Waldemar Kraska

(-) Roman Ludwiczuk
(-) Zbigniew Meres
(-) Antoni Motyczka
(-) Rafał Muchacki
(-) Ireneusz Niewiarowski
(-) Michał Okła
(-) Maria Pańczyk - Pozdziej
(-) Bohdan Paszkowski
(-) Antoni Piechniczek
(-) Stanisław Piotrowicz
(-) Zbigniew Romaszewski
(-) Jan Rulewski
(-) Sławomir Sadowski
(-) Wojciech Skurkiewicz
(-) Andrzej Szewiński
(-) Grażyna Sztark
(-) Kazimierz Wiatr
(-) Grzegorz Wojciechowski
(-) Krzysztof Zaremba

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia

dla uczenia postaci i dokonań
błogosławionego Ojca Stanisława Papczyńskiego

Senat Rzeczypospolitej Polskiej oddaje hołd Ojcu Stanisławowi Papczyńskiemu, wybitnemu kapłanowi, teologowi, współtwórcy polskiej szkoły duchowości, patriocie, kaznodziei, założycielowi Zgromadzenia Księży Marianów – pierwszego polskiego zakonu męskiego.

Ojciec Stanisław Papczyński urodził się 18 maja 1631 r. w Podegrodziu w Kotlinie Sądeckiej. Kształcił się w kolegiach jezuickich i pijarskich. Po uzyskaniu wykształcenia wstąpił do pijarów ze względu na maryjny charakter tego zgromadzenia. W 1661 r. przyjął święcenia kapłańskie. Pracował jako wychowawca, był cenionym kaznodzieją i nauczycielem retoryki.

W latach siedemdziesiątych siedemnastego stulecia przystąpił do zakładania w Puszczy Korabiewskiej (później nazywanej Mariańską) nowego dzieła apostolskiego. Od dziecka czując szczególną więź z Niepokalaną, utworzył zakon marianów, realizujący trzy cele szczególnie istotne w tej epoce: szerzenie kultu Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, modlitwę za zmarłych, pomoc proboszczom w pracy duszpasterskiej i nauczaniu prawd wiary prostego ludu. Był to czas, w którym Rzeczpospolita toczyła wojny ze Szwedami, Siedmiogrodem, Kozakami, Moskalami i Turkami, czas potopu, obrony Jasnej Góry i ślubów lwowskich Jana Kazimierza.

Ojcu Stanisławowi Papczyńskiemu zawdzięczamy wiele aktualnych wciąż ocen, opinii i wskazań. Pisał, że „człowiek bez miłości jest cieniem bez słońca, ciałem bez duszy, po prostu niczym (...) miłość jest duszą, światłem, życiem zakonów oraz każdej ludzkiej społeczności”. Nauczał też między innymi: „... nie ma nic wspanialszego pod słońcem, nic wznioślejszego, nic cenniejszego nad polską wolność”; „Nie zapominają bowiem, o najwspanialsza wśród najwspanialszych krajów Rzeczpospolita, nie zapominają twoi wrogowie o tym, że pozycja, integralność i w ogóle ocalenie twoje spoczywa na barkach dzielnych obrońców twojej wolności”; „Na pomniki wiecznej pamięci (...) zasługują sobie ci, którzy dla ocalenia ojczyzny oddają swe życie; im też słusznie należy się niewiedzący

wieniec chwały”; „Najchwalebniejszą rzeczą umysłu szlachetnego jest poświęcenie sprawom publicznym swego majątku i życia”; „Wszyscy, którzy marzą o zapewnieniu sobie nieśmiertelności, powinni przejąć się tą głęboką i szlachetną myślą, że przez Rzeczpospolitą należy rozumieć coś, czemu warto całkowicie się oddać i poświęcić”; „narodziliśmy się nie dla samych siebie, lecz dla ojczyzny. Nie jest obywatelem państwa ten, kto żyje tylko dla siebie, chociaż z trudem da się powiedzieć o kimś, że żyje dla siebie, jeśli nie żyje dla nikogo innego”; „Prawdziwych mężczyzn nam potrzeba, a nie nicponi, nie mętów społecznych. Dajcie ojczyźnie Polaków, nie pachołków, to jest dajcie ludzi silnych, odważnych, zdolnych do wielkich wysiłków, zaprawionych do walki, przygotowanych do brania udziału w naradach”. W pismach Ojca Papczyńskiego można znaleźć jeszcze wiele innych, bardzo mocnych i znaczących tekstów na temat umiłowania Rzeczypospolitej oraz roli i zadań jej obywateli.

Ojciec Stanisław Papczyński zmarł 17 września 1701 roku. Życie poświęcił tworzeniu zakonu marianów, służbie Kościołowi i Ojczyźnie a szczególnie ubogim. Sława Jego dokonań dla Kościoła i Ojczyzny była tak wielka, że Sejm Koronacyjny króla Stanisława Augusta Poniatowskiego 20 grudnia 1764 roku skierował do Stolicy Apostolskiej petycję o wyniesienie Stanisława Papczyńskiego na ołtarze. W ciągu trzystu lat od śmierci, Ojciec Papczyński stał się dla wielu autorytetem moralnym, religijnym i patriotycznym.

16 września 2007 r. w sanktuarium Matki Boskiej Licheńskiej odbyła się beatyfikacja Ojca Papczyńskiego.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej uznaje Błogosławionego Ojca Stanisława Papczyńskiego za godny naśladowania wzór Polaka oddanego sprawom Ojczyzny. Aktualność Jego moralnego i obywatelskiego nauczania uzasadnia przybliżenie Postaci Ojca Stanisława współczesnemu pokoleniu Polaków a szczególnie młodzieży. Senat apeluje do środowisk oświatowych o popularyzację postaci i dokonań Błogosławionego.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski”.

.....

T ł o c z o n o z p o l e c e n i a M a r s z a ł k a S e n a t u

.....